

Forslag

til

Lov om udlevering af lovovertrædere.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 2. juni 1967.*)

Kapitel 1.

Lovens område.

§ 1. Den, der i udlandet er sigtet, tiltalt eller dømt for en strafbar handling, kan udleveres efter denne lov.

Stk. 2. Loven omfatter dog ikke udlevering fra Danmark til Finland, Island, Norge og Sverige.

Kapitel 2.

Betingelser for udlevering.

§ 2. En dansk statsborger kan ikke udleveres.

§ 3. Udlevering kan kun ske, såfremt en handling, der svarer til den lovovertrædelse, for hvilken der søges udlevering, efter dansk ret kan medføre højere straf end fængsel i 1 år. Kan handlingen efter dansk ret medføre kortere frihedsstraf, kan udlevering dog ske, hvis der er overenskomst herom med den pågældende stat.

Stk. 2. Udlevering til strafforfølgning kan kun ske, hvis der i den fremmede stat er truffet beslutning om, at den, som søges udleveret, skal anholdes eller fængsles for den pågældende handling.

Stk. 3. Udlevering til fuldbyrdelse af en dom kan, medmindre andet er fastsat ved overenskomst med den pågældende stat, kun ske,

- 1) hvis dommen lyder på frihedsstraf i mindst 4 måneder, eller
- 2) hvis den dømte i henhold til dommen eller en beslutning, der er truffet med hjemmel i dommen, skal anbringes i anstalt og opholdet her kan blive af 4 måneders varighed.

Stk. 4. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse for flere strafbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i stk.

1-3 kun er opfyldt med hensyn til ét af forholdene.

Stk. 5. Må det på grund af særlige omstændigheder antages, at sigtelsen eller dommen vedrørende en handling, for hvilken der søges udlevering, savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag, må udlevering for handlingen ikke finde sted.

§ 4. Udlevering for en militær lovovertrædelse kan ikke finde sted.

§ 5. Udlevering for en politisk lovovertrædelse kan ikke finde sted.

Stk. 2. Omfatter handlingen tillige en lovovertrædelse, som ikke er af politisk karakter, kan udlevering ske for denne lovovertrædelse, såfremt handlingen overvejende er af ikke-politisk karakter.

§ 6. Udlevering må ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod hans liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

§ 7. Hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, må antages, at udlevering ville være uforenelig mod humane hensyn, må udlevering ikke finde sted.

§ 3. Udlevering kan ikke ske, når den, der søges udleveret, her i landet er dømt eller frifundet for den pågældende strafbare handling. Er tiltale mod ham frafaldet, kan udlevering kun finde sted, hvis retsplejelovens betingelser for omgørelse af bestemmelsen om tiltalefrafald er opfyldt.

Justitsmin. j. nr. L. A. 154/66.

*) Se FT: 2034, 3362, 4876, 5254; A. 2533; B. 1489. Lov nr. 249 af 9. juni 1967.